

CZERPACZ (2) *sb m*

czerpacz (1), **czyrpacz** (1); *czerpacz Mącz; czyrpacz RejPos.*

e oraz a jasne (Cn e pochylone).

sg N czerpacz (1). ◇ pl G czyrpacz(o)w (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (te same przykłady).

Człowiek zajmujący się czerpaniem i rozwożeniem wody, woziwoda; aquator Mącz; anclator, haustor Cn (2) : Aquator, Czerpacz. Ten który wodę czérpa/ álbo/ Który woyenny lud wodą zwieżą [!] opátruye. Mącz 13c.

W przen (1) : á vcieczéfz fie do głębokfzych łtudniczek Páná łwego/ y do czyrpáčzow ich. RejPos A6v.

ZZa